

בע"א (באר שבע) 19505-04-24 - אברהם שמאי נ' עיריית באר שבע

בע"א (באר-שבע) 19505-04-24 - אברהם שמאי נ' עיריית באר שבע ע"י שלום באר-שבע

בע"א (באר-שבע) 19505-04-24

אברהם שמאי

נגד

עיריית באר שבע ע"י

ב"כ עו"ד שושנה אזולאי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בבאר-שבע

[08.05.2024]

כבוד השופטת אורית קרץ

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להישפט על 3 הודעות קנס שניתנו למבקש בגין עבירות חניה שבוצעו בתאריכים 08.05.23 ו- 01.12.22 בניגוד להוראות חוק העזר לבאר שבע (העמדת רכב וחנייתו), התשנ"א-1991 (להלן: חוק העזר).

לטענת המבקש, הוא לא קיבל את הודעות הקנס.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

מתגובת המשיבה ומסמכים שהוגשו עולה כי הודעת קנס אחת שמספרה 57712812 מיום 08.05.23 הוצמדה לשמשת רכבו של המבקש במעמד ביצוע העבירה, ביום 22.06.23 נשלחה בדואר רשום למען המעודכן במשרד הפנים וביום 26.03.24 נשלחה דרישה ראשונה לתשלום מטעם חברת הגבייה. שתי הודעות הקנס מיום 01.12.22, שמספרן 50989318, 50989417, הוצמדו לשמשת הרכב של המבקש במעמד ביצוע העבירות ונשלחו ביום 30.01.23 בדואר רשום בהתאם למען המעודכן במשרד הפנים.

המשיבה הגישה אישורים של דואר ישראל על משלוח הודעות הקנס בדואר רשום.

מתגובת המשיבה עולה כי המבקש פנה ביום 13.08.23 בבקשה לביטול 2 הודעות הקנס מיום 01.12.22. הבקשות נדחו בהחלטת התובע העירוני מיום 03.12.23, תוך שניתנה למבקש האפשרות לשלם הקנס בגובה הקנס המקורי בצירוף הוצאות גבייה. בנוסף, בהחלטה זו צוינו מספר הקנסות הרשומים על שם המבקש, מספר הקנסות שטרם שולמו ומספר הקנסות בגינם הוגשו בקשות להישפט.

התשתית הנורמטיבית

סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: החוק) מסדיר את האפשרויות

העומדות לנקנס להביא לביטולו של הקנס.

בהתאם לסעיף 229(א)(2) לחוק, נקנס רשאי להודיע בכתב בתוך 90 ימים מהמועד שהומצאה לו ההודעה על הטלת הקנס, כי ברצונו להישפט על הקנס. על פי הוראת סעיף 230 לחוק - "בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) בשינויים המחויבים או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו", דהיינו - "אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמונעו ממנו להגיש במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה" (סעיף 229 (ה) לחוק). כפי שנפסק לא פעם, בית משפט שנדרש לבקשה להישפט על-ידי מי שלא הודיע על רצונו להישפט, או הודיע על רצונו להישפט, אך הודיע על כך לאחר הזמן שנקבע לכך, צריך לשקול שיקולים דומים לאלה שהוא שוקל בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם. דהיינו, האם יש סיבה מוצדקת לאי הגשת בקשה להישפט במועד וכן האם יגרם עיוות דין אם הדיון בבית-המשפט, לא יתקיים. (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6), 793, להלן: עניין איטליא).

בעפ"ת (ב"ש) 42904-01-14 אברהם מויאל נ' מדינת ישראל (10.6.2014) בית המשפט המחוזי קבע כי בבקשה להארכת מועד להישפט בגין דו"ח ברירת משפט, מושם הדגש על הסיבה לאיחור. הטעמים לכך ע"פ החלטת בית המשפט הם סוג ההליך, אותו ביקש המחוקק להגביל בזמן משיקולים של סופיות הדיון ויעילות, וכן הוראת ההתיישנות שבסעיף 9(א)(4) לחסד"פ, לפיה תקופת ההתיישנות של דו"חות היא שנה מיום ביצוע העבירה. התעלמות מהסיבות לאיחור והארכת המועד להגשת בקשה להישפט בכל עת, משמעותה המעשית היא התיישנותה של העבירה נשוא הדו"ח.

לעניין זה ר' גם פסק הדין של בית המשפט העליון ברע"פ 1260/09 שלבי עאטף סעיד נ' מדינת ישראל (נבו, 2.6.09) במסגרתו נקבע:

" ניתן לראות אפוא כי כאשר בעבירה מסוג "ברירת משפט" עסקינן, יש להראות כי האיחור בהגשת הבקשה להישפט נובע מסיבות סבירות, שכן הנחת היסוד היא כי הנאשם כלל אינו מעוניין להישפט בגין מעשיו. שונה מצב זה ממקרה בו לנאשם זכות להישפט מלכתחילה, כברירת מחדל, וניתן פסק דין בהיעדרו, שאז אז ישנו מקום לשקול ביתר שאת אם ישנו מקום לבטל את הרשעתו... "

וכן פסק הדין של בית המשפט העליון ברע"פ 9580/11 אייל יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.11) שקבע: "... על המבקש להסב דו"ח על שמו של זולתו באיחור כה ניכר, ליתן הסבר לפשר השיהוי. המבקש נמנע בשתי הערכאות להסביר מדוע איחר באופן כה ניכר בבקשתו להסבת הדו"ח, והסבר אינו בנמצא אף בבקשת רשות הערעור; גם לא הובאו "נימוקים מיוחדים אחרים" (סעיף 230). בקשת המבקש לזנוח את הפרוצדורה ולהתמקד במהות, שובת לב ככל שתהא, אין בה כל ממש, שכן אם תתקבל טענתו, משמעות הדבר שלא יהיה לכך סוף, ובקשות הסבה יוכלו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להלום דבר זה, ולא זו היתה כוונת המחוקק ביצירת האפשרות של עבירות ברירת משפט".

דיון והכרעה

לאחר שקראתי את בקשת המבקש ואת תגובת המשיבה לה צורפו בין היתר החלטת התובע העירוני בבקשות שהמבקש הגיש לביטול הודעות הקנס, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. מתגובת המשיבה עולה כי הודעות הקנס הודבקו על שמשות הרכבים ונשלחו למבקש בדואר רשום, אישורים על משלוח הודעות הקנס בדואר רשום צורפו לתגובה.

סעיף 237(א) לחוק קובע כי מסמך שיש להמציאו לאדם לפי החוק, המצאתו תהיה בין היתר במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם עם אישור מסירה. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד - 1974 קובעת חזקת מסירה ולפיה: "... בעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט, לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

המשיבה הוכיחה שהודעות הקנס נשלחו לכתובת המבקש הרשומה ברשות האוכלוסין והוכיחה קיומה של חזקת מסירה.

המבקש לא הפריך את חזקת המסירה, הוא אף הגיש ביום 13.8.23 בקשה לביטול שתיים משלוש הודעות הקנס ומכאן שבכל אופן ידע על הודעות הקנס לכל הפחות 9 חודשים עובר לפניה בבקשה לביטול הודעות הקנס. החלטה בבקשה לביטול הודעות הקנס ניתנה ביום 3.12.23.

המבקש לא נימק בבקשתו את הסיבה לשיהוי בהגשת הבקשה לביטול הודעות הקנס, הוא ציין בבקשה שלא קיבל אף הודעה לגבי הודעות הקנס, טענה שלא מתיישבת עם העובדה שהוא הגיש בקשה להישפט על הדוחות מיום 01.12.22 כ-9 חודשים עובר להגשת הבקשה לבית המשפט.

בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע כי התקיים התנאי לפיו הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ומנעו ממנה להגישו במועד.

הודעות קנס דומות להודעות הקנס מושא הבקשה נדונות בימים אלו בבית המשפט וטרם הוכרעו, לפיכך לא אתיחס לגופן של הודעות הקנס.

כאמור בפסיקה לעיל לרבות של בית המשפט העליון, די בשיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול כדי להביא לדחיית הבקשה.

למעלה מן הדרוש יצוין כי בקשה להארכת מועד להישפט היא בקשה לסעד מן היושר, הנתונה לשיקול דעת בית המשפט.

על פי הפסיקה, מי שפונה לבית המשפט בבקשה לסעד מן היושר חייב לבא בידיים נקיות ולגלות לבית המשפט את כל הפרטים הרלבנטיים לבקשתו.

המבקש טען בבקשה שהוא לא קיבל הודעה לגבי הקנסות, טענה שכאמור לא עולה בקנה אחד עם העובדה שהוא פנה למשיבה בבקשות לבטל את הקנסות כבר לפני 9 חודשים. הוא ביקש להציג מצג לא נכון ובא לבית המשפט בידיים לא נקיות. גם מהטעם הזה דין הבקשה להידחות.

לאור האמור אני מורה על דחיית הבקשה.

המזכירות מתבקשת להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, בהעדר הצדדים.